

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Lamberti Martyris, Episcopi Tvngrensis: Leodiensis Ciuitatis, & Ditionis Divi Tvtelaris

Roberti, Johannes

Leodii, 1633

Capvt VIII. Prædoni Pharamundo Episcopatum cedens, Monasterio
Sabulaus se ineludit: Virtutum exempla inibi ab eo edita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44084

LAM-
BERTO
suffici-
sur.

pus Colonienſis, proh nefas! non
authoritatem modò interpoſuit: ſed
& ſacrilegas pecunias commodauit,
liuore atque inuidiâ in ſanctum
Præſulem percitus. Hoc maxime
agente, impijs largitionibus cæcati
Primores populi, LAMBERTVM pel-
lendum; Pharamundum in eius Ca-
thedrâ collocandum decernunt.

C A P V T VIII.

*Prædoni Pharamundo Episcopatum
cedens, Monasterio Sabulaus se inclu-
dit: Virtutum exempla inibi
ab eo edita.*

ALIVS quiuis LAMBERTO diſſi-
milis, è tanto ſaſtigio deturba-
tus, queſtibus, & lamentis muliebri-
ter indulſiſſet. At ipſe ſui compos,
animo non ſolum æquo, ſed & hila-
ri, lubens Magiſtratum depoſuit,
quem ſibi adeò inuito, & repugnan-
ti ſciret impoſitum. Quam ſapienter
ille pronuntiat, qui ait: *Non con-
triftabit*

tristabit Iustum, quidquid ei acciderit!

Planè LAMBERTVM Iustitiæ rigi- LAMB.
 dum cultorem non contristavit tam *contu-*
 indigna contumelia: sed potius letus *meliam*
 eâ occasione, DEO, ac sibi liberius *bilarius*
 vacandi, eam vltro arripuit. Vna co- *accipit.*
 gitatio pium coquebat animû, Oves *De oni-*
 sibi eatenus tam caras, tam sollicitè *bis, quas*
 diuini Verbi, & salutaris exempli læ- *relictum*
 tis pascuis saginatas, iam lupo Phara- *ibat ta-*
 mundo prædam dari. Sed conscius *rum so-*
 sibi, nullo suo flagitio, aut errore id *licitus.*
 fieri, quod vnum licebat, Christo Pa-
 stori optimo eas commendabat.

Postquam vulgatum, LAMBER- *Populi*
 TVM meditari abiturum, & iam instare; *in eius*
 dictu non est credibile, quæ tristitia, *migra-*
 quis dolor omnium animos percu- *tione is-*
 lerit. Vbiq; lacrymæ, gemitus, com- *ctus,*
 ploratio, Patrem, Pastorem, Tuto-
 rem inclamantium. Quod in poste- *Querela*
 rum viduis, pupillis, per vim op-
 pressis perfugiû? quem moerentium
 futurum consolatorem? quem ege-
 norum subleuatorem? cui curæ fu-
 turam

turam iuuentutis instructionem? cui Paganorum conuersionem? Hæc, aliaque, quæ iustus dolor ægris animis suggerebat, flebiliter, vel domi quisque suæ vel palàm per compita mutuò inculcabant. Tum ad indignationem versi, Pharamùdum contumelijs onerabant, conuitijs inceſſebant; pro tutore sibi latronem; pro patre peremptorem; de pastorem pro Pastore obtudi, liberrimis vocibus quiritantes. LAMBERTVS cunctos amicè, facundèque solatus, tum alia leuandæ ægritudini; tum illud ingerebat, *Non esse abbreviatam manum Domini, ut saluare nequiret.* Itaq; expectarent, dum imperaret ventis, *Et mari, Et fieret tranquillitas magna.* At illis ægrè acquiescentibus, LAMBERTVS nihilo secius profectioſi se parabat.

*Conuitia
in Pharamu-
dum.*

LAM-
BERTVS
mæstos
solatur.

*Stabu-
laus, So-
litudo
horrida.*

Locus est Traiecto haud procul, cui, quòd feræ vndique concurrentes, ibi Stabulari videbantur, Stabulaus nomen vicini indiderant: hodie Stabu-

Stabuletum dicitur. Erat non ita multò antè inter vastos & confragosos Arduennæ saltus, horrens, & squalidus; non segetibus, non arborib. pomiferis aptus, non pecori alendo: denique nullis humanis vsibus idoneus. Eum locû Remaclus, alter ante S. LAMBERTVM Tungrésis Episcopus, solitudinis studio adamantat, ædificato inibi, Sigeberti Regis munificentia, Monasterio: in quodum ipse Remaclus, tum alij multi Sancti viri, asceticis pietatis disciplinis insignes euaserant, clarique. Et durabat etiamnum (rarum mortalibus decus) primæuus Religionis vigor. Hic secessus LAMBERTO præ alijs placuit. Meminerat videlicet cælestes illas delicias, quas cum dilectissimo Magistro Landoaldo Wintershouij expertus erat: eoque anhelabat, vbi eas ex interuallo regustaret.

Aderat profectioi dicta dies: & LAMBERTVS, ex domesticorum D omnium

*Monasterium
ibi à S.
Rema-
clo con-
ditum.*

*LAM-
BERTVS
eò anhe-
lat.*

omnium numero duos dumtaxat deligit: quorum alteri Thiodoëno nomen fuit, vt iam alibi dixisse meminimus. Cum his iter ingredi parabat, cum noua existent prælia à Clero, populoque Traiectensi. Turmatim concurrunt: quoad possunt, fatagunt, vt eum retineant, aut certe comites sese offerunt, identidem inculcantes, quisque pro suo affectu, confusis vocibus clamitantes: *Cur nos deseris, Sacerdos sanctissime? cui oues tuas committis, Pastor optime, pastor vigilantissime? Quis deinceps pro nobis ad DEVM preces fundet? quis luporum arcebit insidias? quis truculentam rabiem? Quis verbo, quis opere nos cõfirmabit? Tu destitutus eras solatium, carceratis pretium, ieiunis alimentum, nudis operimentum. Vel mane, vel nos in omnia, quamuis aduersa, tecum rape.* At ille, cui sedebat potentiorum furori tantisper cedere: omnes, & singulos solatus, hortatusque, vt præsentem calamitatem, DEIQUE voluntatem,

*Clerus,
& Populus re-
tinere
tentant.*

*Eorum
voces:*

*Quibus
surdus
LAMB.*

luntatem, æquo animo tolerarent: sublati manibus, Crucis imagine illos consignans, lacrymantes, ipse lacrymis infusus, dimittit, æ grè discedentes, & quamdiu licuit, quem pedibus non poterant, oculis sequentes.

Stabuleti interea Archimandrita cum Socijs, auidè, diuque præstolati: ubi aduentare nuntiatur; obuiam effusi, pedibus eius aduoluuntur; exilio quidem eius ingemètes; sortì autem suæ gratulantes, eumque ut Christum ipsum rectis excipientes, lætumq; illud carmen ingeminantes: *Benedictus, qui venit in nomine Domini.* Angelum, non hominem, excipi dices.

*Stabulati
ut excipiamus*

LAMBERTVS vicissim desideratum secessum ingressus, exultare gaudio, ut si cælum ipsum iam iniisset: cunctosque spectare, ac reuereri, ut celestes Spiritus: Abbatem, vice DEI suspicere, illi se submittere, & enixè orare, ut velut vnus ex illo sancto grege haberetur: *Ne me, inquit,*

*LAMBERTI
inibi bilaritas,
& pròramens.*

Pater optime, ut Episcopum censeas: consignata in DEI manus ea dignitas est: lubens, ac lætus vel in omnem vitam abstinero; vel quando, & ut illi videbitur, repetam. Hoc tempus monet, ut non modo te, sed & omnes filios tuos, ut dominos meos colam, singulis futurus obsequiosus. Tu vero, Pater, ut discipulum, & famulum habeto; impera, rege, doce, instrue; & quoties opus, corrige, & pœnas irroga: habebis in omnibus obnoxium. Hoc, si me hilarem vivere cupis, sine à te impetrem, & iam nunc pollicere; sitque pignus istud tui in me perpetui amoris.

Abbas ad tam inopinatum postulatum obstupuit scilicet, secum reputans virum genere illustrem, opibus florentem, numeroso seruitio stipatum, & quod caput, Episcopatus gradu sublimem, minimè pro reliquorum mortalium more eam abiectionem sic adamare: neque quamvis illi volèti esset, pro decoro futurum, si supplicanti annueret.

Itaque

Iraque eum orare, meminisset, quis ipse, & quinam Stabulenses Ascetæ essent: vitio ijs vertendum; si illud non meminissent, *Non esse servum supra Dominum*: imperaret potius ipse omnibus, vt res ipsa postularet; illis gloriam satis magnam relinqueret, obsequium. Sed post sat longam, at religiosam altercationem, obtinuit tandem LAMBERTVS, vt pro discipulo à tali Magistro reciperetur.

Occurrit, quod haud scio, an satis commodè hoc loco referam. Intererat LAMBERTVS noster, cum S. Vedasti Exuuiæ ab Atrebatensi Pontifice Auberto, in augustiorem locum, honoris ergo, transferrentur. Aderat & Audomarus Teruanensis, qui cum pridem, senio vrgente, oculorû vsu viduatus esset; LAMBERTI, cæterorumque precibus, ipsiusque Vedasti meritis, repètè reluminatus est. Verum ille, qui cecitatè, vt DEI donum, salutis consequendæ aptissi-

D 3   mum,

mum, caram, iucundamq; habuisset: moleste ferens solis huius lucem, quæ impedimento videretur esse iubar Solis Iustitiæ percipiēdo: enixè DEVM precatus; vti illâ carere liceret; pristinis tenebris redditus est. Episcopos Ecclesiæ oculos esse, vel ipsa nomenclatura doceat: nam Episcopus est, quasi Inspectorem dicas, vel Intendētem. LAMBERTVM inuitum Episcopalis Oculis fuisse donatum, supra ostendimus. Crediderim DEVM precibus, si fas dicere, fatigasse, donec tandem voti compos, eos oculos vel amisit; vel tamquam exemptiles, ad tempus seposuit.

LAMBERTVS
ex Episcopo
Monachus, &
cuiusmodi.

Habemus iam LAMBERTVM, ex Episcopo Monachum. At qualem Monachū? planè qualis fuerat Episcopus, id est, Perfectum. Ostendit iam à principio, seriò se postulasse, vt omnium minimus haberetur. Talis ipse sibi erat, talem se alijs exhibebat. Nemo verbis explicet: imò nemo centesimâ ex parte assequatur, quæ

quæ fuerit huius emeriti iam Epi. *Eius*
 scopi, noui Monachi, virtutis exerci- *Virtutis*
 tatio. In DEVM ita raptus erat, & ab- *Exerci-*
 sorptus, vt nihil rerum creatarum *tia.*
 curare, nihil nosse videretur. At vi-
 cissim ita fraternæ caritati dulciter
 quidem, sed sollicitè sese dabat, vt vix
 otium de DEO cogitandi habere di-
 ceres. Orationes eius ardentes & as-
 fiduæ eū iam inter Seraphinos con-
 stituebant, suâ licet circumdatum
 infirmitate. Ieiunia, vigiliæ, carnis
 reliquæ afflictationes, corpusculum
 ita exhauserant, vt non nisi pellis &
 ossa esset miserâ macritudine. Præ-
 sidis non iussus tantum, sed & nutus
 omnes, & sollicitè, & solerter obser-
 uabat animo: & reapse accuratè ex-
 hauriebat. Sed potissima eius cura,
 & solatium, erat Sacrificium, in quo
 Agnus offertur, qui *occisus est ab ori-*
gine mundi. Ipse quoque se cum eo
 quotidie mactabat, Sacerdos, & Sa-
 crificium. Sic, quod operâ præstare
 ouibus coràm non poterat, absens

apud præsentem ubique DEVM
præstabat.

Iterum iustè hîc querat, fuisse illa
Pauca tempora tam sterilia scriptorum, ut
deLAM- cogar totum septennium transire si-
BERTI lentio; neque esse aliud, quod refe-
hoc ce- ram, quàm illa pauca, quæ indicavi,
cessu, à intra tot annos, quibus claram illam
scripto- *lucernam* dicere liceat, *absconditam*
ribus *fuisse* sub solitudinis tanquam *modio:*
tradita. cum dubium mihi non sit, Solem
 fuisse clarissimum, sed cuius radij,
 vel in beato illo secessu tantùm spar-
 gerentur, vel si & extrâ, nube densâ
 regerentur malignæ taciturnitatis;
 quæ nobis non nisi tristem noctem
 reliquit ignorationis. Vnum modò
 facinus Heroicum memorarunt,
 quotquot eius vitam, quamuis ieiu-
 nê, conscripserunt: quod me quoque
 non sit fas præterire.

CA.